

CONTROLEORGaan OP DE POLITIOnELE InFORMATIE

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlage(n)

Datum

DA240008

28.03.2024

Betreft: Advies betreffende het wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag tussen de Bondsrepubliek Duitsland en het Koninkrijk België inzake de politie- en douanesamenwerking

Het Controleorgaan op de politionele informatie (hierna het 'COC' of 'het Controleorgaan').

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (B.S. van 5 september 2018, hierna afgekort als 'WVG'), inzonderheid artikel 59 §1, 2de lid, artikel 71 en Titel 7, inzonderheid artikel 236.

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit* (hierna de 'WOG').

Gelet op de wet van 5 augustus 1992 *op het politieambt* (hierna afgekort als 'WPA').

Gelet op de *Law Enforcement Directive* 2016/680 van 27 april 2016 (hierna de 'LED').

Gelet op de wet van 25 december 2016 *betreffende de verwerking van passagiersgegevens*.

Gelet op het verzoek van mevrouw Annelies Verlinden, minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing, door het Controleorgaan op 02 februari 2024 ontvangen op elektronische drager / per brief, om een advies uit te brengen in overeenstemming met voornoemde WVG.

Gelet op het verslag van de heer Ronny Saelens, lid-raadsheer *a.i.* van het Controleorgaan.

Brengt op 28 maart 2024 het volgend advies uit.

I. Voorafgaande opmerking nopens de bevoegdheid van het Controleorgaan

1. In het licht van, respectievelijk, de toepassing en de omzetting van Verordening 2016/679¹ en van Richtlijn 2016/680², heeft de wetgever de taken en opdrachten van het Controleorgaan grondig gewijzigd. Artikel 4 §2, vierde lid van de organieke wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna 'WOG') bepaalt dat de competenties, taken en bevoegdheden als toezichthoudende autoriteit bedoeld door Verordening 2016/679 voor de politiediensten in de zin van artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, worden uitgeoefend door het Controleorgaan. Dat betekent met name dat het Controleorgaan ook bevoegd is wanneer politiediensten persoonsgegevens verwerken die niet onder de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vallen, bijvoorbeeld in het kader van sociaaleconomische doeleinden of HR-verwerkingen. Het Controleorgaan moet worden geraadpleegd in het kader van de voorbereiding van wetgeving of een regelgevende maatregel betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten van de geïntegreerde politie (zie artikelen 59 §1, 2de lid en 236 §2, van de WVG, artikel 36.4 van de AVG en artikel 28.2 van de Richtlijn Politie-Justitie). In dit kader heeft het Controleorgaan als opdracht om na te gaan of de door de politiediensten beoogde verwerkingsactiviteit in overeenstemming is met de bepalingen van Titel 1 (voor de niet-operationele verwerkingen)³ en van Titel 2 (voor de operationele verwerkingen) van de WVG⁴. Bovendien heeft het COC ook een opdracht van advies uit eigen beweging, zoals bepaald in artikel 236 §2, van de WVG, en een opdracht van algemene informatieverstrekking aan het grote publiek, de betrokkenen, de verwerkingsverantwoordelijken en de verwerkers op het gebied van het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer en gegevensbescherming, zoals bepaald in artikel 240 van de WVG.

2. Met betrekking tot in het bijzonder de verwerkingsactiviteiten in het kader van de opdrachten van bestuurlijke en/of gerechtelijke politie brengt het Controleorgaan uit eigen beweging of op verzoek van de regering of de Kamer van Volksvertegenwoordigers, een bestuurlijke of gerechtelijke autoriteit of een politiedienst advies uit over elke aangelegenheid die verband houdt met het beheer van politionele informatie, zoals bepaald in afdeling 12 van hoofdstuk 4 van de wet op het politieambt⁵.

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG" (hierna de Algemene Verordening Gegevensbescherming of 'AVG' genoemd).

² Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad" (hierna de 'Richtlijn Politie en Justitie' of *Law Enforcement Directive (LED)* genoemd).

³ Artikel 4 §2, 4de lid van de WVG.

⁴ Artikel 71 §1, 3de lid van de WVG.

⁵ Artikelen 59 §1, 2de lid en 236 §2, van de WVG.

3. Het Controleorgaan is, ten aanzien van de politiediensten, de Algemene Inspectie van de federale politie en lokale politie (afgekort 'AIG') zoals bedoeld in de wet van 15 mei 2007 op de Algemene Inspectie en de Passagiersinformatie-eenheid (hierna afgekort 'BEL-PIU') bedoeld in Hoofdstuk 7 van de wet van 25 december 2016 tevens belast met het toezicht op de toepassing van Titel 2 van de WVG en/of de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van de wet op het politieambt en/of elke andere opdracht die krachtens of door andere wetten aan het Controleorgaan wordt verleend⁶.

4. Het Controleorgaan is ingevolge artikel 281 §4, van de algemene wet van 18 juli 1977 "*inzake douane en accijnzen*", zoals gewijzigd door de wet van 2 mei 2019 "*tot wijziging van diverse bepalingen met betrekking tot de verwerking van passagiersgegevens*" ten aanzien van de Dienst Geschillen van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen bevoegd in het kader van de vorderingen gericht aan de BEL-PIU in fiscale materies.

5. Tot slot is het Controleorgaan, in het kader van de wetgeving betreffende het bijhouden van de gegevens en krachtens artikel 126/3 §1, lid 8, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna 'de WEC'), zoals gewijzigd door de wet van 20 juli 2022 betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten (*B.S.* van 8 augustus 2022), ook belast met de validering van de statistieken betreffende het aantal strafbare feiten en de opslagperiode voor elk gerechtelijk arrondissement en elke politiezone, i.e. een materie waarin het alle bevoegdheden uitoefent die aan dit orgaan werden verleend door Titel 7 van de wet van 30 juli 2018. Bij toepassing van artikel 42 §3, lid 2 en lid 3, van de WPA is het ook belast met de controle van de verzoeken van de Cel Vermiste Personen van de federale politie met het oog op de consultatie van de gegevens betreffende de elektronische communicatie waarbij de verdwenen persoon betrokken is.

6. Het Controleorgaan is bevoegd om adviezen te verlenen over de aspecten die betrekking hebben op de verwerking van informatie en van persoonsgegevens en op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer door de verwerking van persoonsgegevens voor zover er een verband bestaat met de operationele en de niet-operationele werking van de politiediensten en/of met het personeel van de geïntegreerde politie (hierna 'de GPI'⁷) en/of voor zover het voor advies ingediende ontwerp van tekst een impact heeft op het beheer van de politie-informatie in het algemeen.

⁶ Artikel 71 §1, derde lid juncto artikel 236 §3, van de WVG.

⁷ Geïntegreerde politie – Police Intégrée.

7. Bovendien is het Controleorgaan niet alleen een gegevensbeschermingsautoriteit maar ook een toezichthoudende autoriteit die wettelijk belast is met de controle op de wettelijkheid, de doeltreffendheid, de efficiëntie en de economie van het beheer van politionele informatie⁸.

II. Voorwerp van de adviesaanvraag

8. De minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing, mevrouw Annelies Verlinden, richtte op 2 februari 2024 een adviesaanvraag aan het Controleorgaan op de politionele informatie met betrekking tot een wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag tussen de Bondsrepubliek Duitsland en het Koninkrijk België inzake de politie- en douanesamenwerking (hierna 'het Verdrag').

9. Voornoemd Verdrag heeft niet enkel tot doel de samenwerking tussen beide Staten uit te breiden en de vormen van die samenwerking te intensiveren, maar ook om de bepalingen te actualiseren van de Overeenkomst die vandaag van kracht is⁹ en betrekking heeft op hetzelfde onderwerp tussen de partijen bij het huidige ontwerp.

10. *Prima facie* lijkt een aantal bepalingen bijgevolg het voorwerp uit te maken van wijzigingen, meer bepaald wat betreft de modaliteiten van de informatie-uitwisseling.

III. Analyse van de adviesaanvraag

11. Alvorens dieper in te gaan op de grond van het verzoek wenst het COC zijn waardering uit te drukken voor de aandacht die is besteed aan de bepalingen betreffende, inzonderheid, de verwerking en de uitwisseling van informatie, meer bepaald via de gedetailleerde verduidelijking in de memorie van toelichting bij de in dit opzicht relevante artikelen.

A. Algemene opmerkingen

12. Ten eerste, wat betreft de bestaansreden van het wetsontwerp dat voor advies aan het Controleorgaan wordt overgelegd, stelt het COC vast dat tussen de verdragsluitende Staten en afgaande op de formulering van het ontwerp de wens bestaat om de samenwerking van politie en douane te versterken in het kader van hun respectieve bevoegdheden. Zoals uiteengezet in het ontwerp, vereist deze samenwerking dat de politie- en douanediensten van beide Staten wederzijds toegang krijgen tot hun respectieve politionele gegevensbanken voor zover bepaalde voorwaarden in acht worden genomen.

⁸ Activiteitenverslag 2021, www.controleorgaan.be, zie de punten 3 en 52 en inzonderheid punt 71: "Het COC heeft echter allerminst alleen oog voor dataprotectie; het heeft evenzeer veel aandacht en is bevoegd voor alle andere operationele aspecten van de politionele informatiehuishouding en die van de andere gecontroleerde diensten."; artikel 71 §1 WVG.

⁹ Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland inzake de samenwerking van de politiediensten en de douaneadministraties in de grensgebieden, 27 maart 2000.

Op basis van het principe dat het Belgisch recht de nationale gegevensbanken van de GPI niet rechtstreeks toegankelijk maakt voor de ambtenaren van de Belgische Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, kan de vraag worden gesteld of het huidige ontwerp als doel heeft om de Duitse douanediens ten rechtstreeks toegang te bieden tot de ANG of te voorzien in een andere vorm van toegang tot de andere gegevensbanken.

Op te merken valt immers dat de Belgische Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, in het kader van haar opdracht inzake opsporing, vaststelling en vervolging (artikel 26, 7°, e) WVG), geen rechtstreekse toegang heeft tot de gegevensbanken van de politie, ook niet tot de ANG, zoals bedoeld in de WPA, maar enkel beschikt over een mogelijkheid van rechtstreekse bevraging (cf. artikel 44/11/9 §1, 3° in combinatie met artikel 44/11/12 §1, 2° WPA) van die gegevensbanken. Hoewel een verdrag de toegang tot de gegevens van de Belgische politie kan vastleggen en, indien nodig, juridisch kan afwijken (en in dit geval kan voorzien in een ruimere toegang voor de Duitse douaneambtenaren) van de in de WPA vastgestelde basisregels, stelt de vraag zich – los van het feit of een dergelijke beleidskeuze opportuun is – of er een passende rechtvaardiging kan worden gegeven voor de reden waarom een buitenlandse douanediens toegang krijgt of zou krijgen tot de ANG terwijl, omgekeerd, niet de minste gelijkaardige wederkerigheid bestaat voor de betrokken Belgische douanediens ten.

13. Vervolgens stelt het COC vast dat er meermaals wordt verwezen naar artikel 54 §1 van het Verdrag¹⁰ dat voorziet in de aanneming van een uitvoeringsakkoord tot regeling van de categorieën van gegevens, de voorwaarden en de modaliteiten voor de uitwisseling van referentiegegevens en voor de doorgifte van gegevens in geval van concordantie alsook van de aspecten met betrekking tot de gegevensbescherming, meer bepaald wat betreft de doelbinding, de toegangsrechten, de loggings en de verplichtingen inzake kennis.

14. Rekening gehouden met het feit dat dit uitvoeringsakkoord betrekking heeft op aangelegenheden die tot de bevoegdheden van het Controleorgaan behoren, wijst het COC er in dit opzicht op dat het noodzakelijk is dat het beschikt over alle relevante stukken die een impact kunnen hebben op de werking en de uitwisseling van informatie in het kader van het huidige Verdrag. Het COC maakt immers voorbehoud bij deze vorm van 'normalisering' van de verwerking van persoonsgegevens, aangezien er in dit geval een risico bestaat dat het uitvoeringsakkoord ontsnapt aan elke vorm van parlementaire controle.

15. Bijgevolg is van essentieel belang om over dit laatste te kunnen beschikken binnen een redelijke termijn en ten laatste vóór de aanneming van het wetsontwerp, opdat het COC de kans zou krijgen om zich daarover te gelegener tijd uit te spreken.

¹⁰ Wetsontwerp tot bekrachtiging van het Verdrag tussen de Bondsrepubliek Duitsland en het Koninkrijk België inzake de politie- en douanesamenwerking, art. 11 §§1, 2 en 3.

B) Bijzondere opmerkingen

16. Ten eerste, met betrekking tot artikel 2 van het Verdrag, stellen we voor België vast dat de Federale politie en de Lokale politie, die samen de Geïntegreerde Politie (GPI) vormen, alsook de administratie van douane en accijnzen samen worden beschouwd als de overheid die bevoegd is wat betreft de uitvoering van het huidige ontwerp van Verdrag en voor de samenwerking die daaruit voortvloeit.

Bijgevolg, en bij gebreke van andersluidende bepaling in Deel II van dit Verdrag, vertegenwoordigt de bevoegde overheid zoals bedoeld in artikel 2, tevens de overheid die bevoegd is voor de verwerking en de uitwisseling van informatie in de context van dit Verdrag.

In dit opzicht is het essentieel te vermelden dat het noodzakelijk is om de overheid die als 'verwerkingsverantwoordelijke' wordt aangewezen nader te identificeren. Hoewel dit laatste begrip alsook het begrip 'verwerker' worden vermeld in artikel 49 van het Verdrag met betrekking tot de vertrouwelijkheid en de classificatie van de informatie, gaat het immers om essentiële termen in het kader van de verwerking en de uitwisseling van informatie die echter meer dan vaag blijven. Zoals *supra* gezegd, wordt er voor het Koninkrijk België in algemene termen verwezen naar de Belgische geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus. Dit laat niet toe af te leiden wie de verwerkingsverantwoordelijke is, daar deze beschrijving in principe elke politiedienst omvat (politiezone of entiteit van de federale politie)¹¹.

17. Vervolgens, met betrekking tot artikel 5 van het ontwerp dat voorziet in de mogelijkheid voor de verdragsluitende staten om hun informatie op spontane wijze en zonder specifiek verzoek daartoe uit te wisselen, bepaalt het artikel, in wezen, dat het noodzakelijk is dat feitelijke elementen de basis vormen voor dergelijke uitwisseling en geeft het aan dat die informatie zou kunnen bijdragen tot het voorkomen van de bedreiging voor de veiligheid of de openbare orde of tot de preventie en beteugeling van strafrechtelijke en administratieve overtredingen, zoals uiteengezet in artikel 1 van het ontwerp. De tweede paragraaf van artikel 5 somt ook, zonder volledigheid na te streven, meerdere categorieën van elementen op die het voorwerp kunnen uitmaken van dergelijke doorgifte van informatie.

Het blijft echter essentieel te bepalen dat deze spontane uitwisseling enkel mag plaatsvinden wanneer de verdragsluitende Staat beschikt over feitelijke elementen in verband met een **concreet en welomschreven feit/fenomeen**. Met andere woorden, het is noodzakelijk om duidelijk en expliciet te bepalen dat de spontane informatie-uitwisseling niet in verband mag staan met een hypothetische en veralgemeende situatie (bv. 'de drugsproblematiek') maar gebaseerd moet zijn op (**bestaande en actuele**) concrete feiten in verband met de inbreuken verbonden aan de grensproblematiek. Er dient

¹¹ Controleorgaan op de politionele informatie, *Advies inzake het ontwerp van Akkoord tussen het Koninkrijk België en de Republiek Moldavië met betrekking tot politionele samenwerking*, DA230037, 10 oktober 2023, p. 6.

inderdaad te worden vermeden dat artikel 5 een vorm van stelselmatige en veralgemeende doorgifte van categorieën van informatie zonder (rechtstreeks) verband met een concreet feit zou rechtvaardigen.

18. Met betrekking tot artikel 8 inzake de vormen van informatie-uitwisseling blijkt uit de formulering daarvan dat de betrokken vraag naar informatie in noodsituaties mondeling mag worden gesteld. Het ontwerp noch de memorie van toelichting geeft echter aan wat moet worden beschouwd als een noodsituatie die zou rechtvaardigen dat de normale procedure, die een schriftelijke akte vereist, wordt omzeild. Met het oog op rechtszekerheid zou het verkieslijker zijn om nader te bepalen wat een 'noodsituatie' is in de zin van de samenwerking waarvan er in dit wetsontwerp sprake is.

19. Voorts zijn bepaalde termen in artikel 11(1) van het Verdrag ook op vrij vage wijze geformuleerd. Het artikel bepaalt dat het voor de bevoegde overheden van de verdragsluitende staten mogelijk is om "*referentiegegevens uit te wisselen met het oog op hun **tijdelijk en in de ruimte beperkt** gebruik voor de geautomatiseerde vergelijking van nummerplaten met behulp van de systemen die daartoe bestaan*". Het artikel bepaalt ook nog dat deze informatie-uitwisseling mag plaatsvinden voor zover dat noodzakelijk is ter voorkoming van een concreet gevaar voor het leven of de fysieke integriteit of tot voorkoming of beteugeling van "***een ernstige inbreuk***".

19.1. Wat betreft de eerste termen zoals hierboven onderstreept, lijkt het noodzakelijk om hun draagwijdte nader te verduidelijken. Wat betreft de gegevensuitwisseling met het oog op de geautomatiseerde vergelijking van nummerplaten blijkt immers uit een *prima facie* lezing dat het zinvol lijkt om het toepassingsgebied van een dergelijk gebruik nader af te bakenen in tijd en in ruimte.

19.2. Vervolgens, wat betreft de tweede onderstreepte term, stellen we vast dat één van de noodzakelijke voorwaarden om een dergelijke specifieke vorm van informatie-uitwisseling mogelijk te maken het bestaan van een ernstige inbreuk is. Hoewel het redelijk lijkt, gelet op het beoogde doel van dit artikel, om de informatie-uitwisseling afhankelijk te maken van deze voorwaarde, lijkt het noodzakelijk om verder te verduidelijken wat wordt bedoeld met een 'ernstige inbreuk in de zin van dit Verdrag.

Bij gebreke van harmonisatie op EU-niveau en gelet op de soevereiniteit van de verdragsluitende Staten wat betreft de kwalificatie van de in het kader van dit Verdrag vervolgde inbreuken, lijkt het essentieel om nader te bepalen op basis van welke rechtsregeling(en) een inbreuk als 'ernstig' zal worden beschouwd in de zin van het huidige Verdrag. In casu, en gelet op het doel van het Verdrag, lijkt het relevant om de voorwaarde in te voegen dat de inbreuk waarvan in het huidige geval sprake is moet worden beschouwd als 'ernstig' volgens de rechtsregeling van beide verdragsluitende Staten en dat op cumulatieve wijze.

In deze context zou er kunnen worden verwezen naar de lijst van de overtredingen zoals opgenomen in artikel 2 van het Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de EU van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten met betrekking tot het Europees aanhoudingsbevel of naar de Verordening Europol 2016/794 en meer bepaald haar bijlage 1

die de lijst bevat van de vormen van 'zware criminaliteit' zoals bedoeld in artikel 3, paragraaf 1, waarvoor het agentschap EUROPOL bevoegd is.

20. Wat betreft artikel 11(2) van het Verdrag nemen de Staten zich voor om elkaar wederzijds, door het huidige akkoord te sluiten, 'rechtstreekse toegang' te verlenen tot de nationale gegevensbanken waartoe hun respectieve politie- en douaneautoriteiten toegang hebben. In verband hiermee en naar analogie met het advies dat de Gegevensbeschermingsautoriteit heeft verleend met betrekking tot het ontwerp van "BENELUX"-verdrag inzake politionele samenwerking¹², past het om onderstaande elementen in herinnering te brengen.

20.1. Gelet op de termen die in voornoemd artikel worden gebruikt, blijkt dat de 'rechtstreekse toegang' enkel wordt verleend onder voorbehoud van de conformiteit ervan ten aanzien van het respectieve nationale recht van de verdragsluitende Staten. In het huidige geval geldt de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt dus als wettelijk evaluatiekader van de modaliteiten voor toegang tot de ANG door derde entiteiten. Deze toegang wordt beheerst door de artikelen 44/11/4 tot 44/11/14 WPA, die in dit verband slechts in drie mogelijke modaliteiten voorzien¹³.

a. Mededeling: dit is de doorgifte, met eender welk middel, van persoonsgegevens afkomstig van de ANG of van een politionele gegevensbank. Een '*mededeling*' vereist steeds de interventie van een (Belgische) politieambtenaar die de betrouwbaarheid en de nauwkeurigheid van de gegevens moet beoordelen op het ogenblik van de doorgifte¹⁴ (het gaat dus niet om een geautomatiseerde mededeling);

b. Rechtstreekse bevraging: dit is de beperkte rechtstreekse toegang tot (een deel van) de ANG (een geautomatiseerd systeem *hit-no hit*) betreffende (1) het bestaan van informatie met betrekking tot een persoon, (2) de kwalificatie van de door de politie in aanmerking genomen feiten, (3) de gegevens die nodig zijn om bijkomende informatie te verkrijgen (bv. de bevoegde politiedienst / het bevoegde parket) en (4) de gegevens betreffende de 'te nemen maatregelen'. De rechtstreekse bevraging is beperkt tot de ANG daar dit de enige gegevensbank is die zogenaamde 'gevalideerde' informatie bevat;

c. Rechtstreekse toegang: dit is een (al dan niet volledige en) geautomatiseerde toegang in en tot de ANG zelf (dit is de meest uitgebreide vorm van mededeling). Uit de parlementaire werkzaamheden blijkt dat dit onderscheid werd ingevoerd "*omdat de inmenging in de persoonlijke levenssfeer niet dezelfde is naargelang het gaat om een mededeling van of een rechtstreekse toegang tot de gegevens*"¹⁵. De wetgever is er daarbij van "*uitgegaan dat een rechtstreekse toegang een grotere impact heeft op de persoonlijke levenssfeer dan een rechtstreekse bevraging en een mededeling en dat een rechtstreekse bevraging de persoonlijke levenssfeer meer in het gedrang kan brengen dan een mededeling*"¹⁶.

¹² Gegevensbeschermingsautoriteit, *Adviesaanvraag over het ontwerp van Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake politiesamenwerking*, Advies nr. 51/2018, 13 juni 2018.

¹³ Zie ook Grondwettelijk Hof, nr. 33/2022 van 10 maart 2022, B.56.

¹⁴ *Parl. St.*, Kamer, 2013-2014, nr. 3105/001, p. 54.

¹⁵ *Parl. St.*, Kamer, 2013-2014, nr. 3105/001, p. 54.

¹⁶ Grondwettelijk Hof, nr. 33/2022 van 10 maart 2022, B.69.1, www.const-court.be/nl/.

20.2. Gelet op de termen die worden gebruikt in dit artikel 11(2) alsook in de memorie van toelichting¹⁷, waar wordt gesteld dat de bewuste toegang beperkt blijft tot het lezen van de gegevens waartoe de ambtenaren van de Staat waarvan de gegevensbanken worden geraadpleegd toegang hebben tijdens de betrokken gemeenschappelijke interventie, vraagt het COC zich af of de in dit artikel gewenste toegang niet meer in de buurt komt van de definitie van een 'rechtstreekse bevraging' dan van een 'rechtstreekse toegang'. Bovendien bepaalt artikel 50 §2 van dit ontwerp dat de toegang enkel is toegestaan onder de leiding van een bevoegd ambtenaar van de verdragsluitende Staat die de bewuste gegevens bezit. Uit deze precisering volgt dat de toegang zoals bedoeld in het kader van artikel 11(2) van het Verdrag niet de geautomatiseerde aard zou hebben zoals uiteengezet in punt 17 van het huidige advies.

20.3. Bijgevolg en gelet op de essentiële behoefte om te beschikken over precieze termen in het kader van artikel 11(2) van het ontwerp, lijkt het noodzakelijk om die termen duidelijk te omschrijven in voornoemd uitvoeringsakkoord¹⁸.

20.4. Bovendien bepaalt artikel 11(2) ook nog dat deze 'toegang' zich uitbreidt tot de nationale gegevensbanken waartoe hun politie- en douaneoverheden toegang hebben. Uit een gecombineerde lezing van dit artikel en van de memorie van toelichting blijkt dat een doelstelling van dit akkoord meer bepaald betrekking zou hebben op de uitbreiding van de toegang voor de verdragsluitende Staat tot het ANPR-systeem. Zoals uiteengezet in punt 17 van het huidige advies heeft de rechtstreekse bevraging echter enkel betrekking op de gegevens die in de ANG voorkomen. Hetzelfde geldt wat betreft de rechtstreekse toegang.

Bijgevolg, of er nu sprake is van rechtstreekse bevraging of rechtstreekse toegang, volgt uit een gezamenlijke analyse van de bewoordingen van de artikelen 44/2 §3, 44/4 §6, 44/11/3*sexies* tot 44/11/3*decies* en 44/11/4 WPA dat de toegang tot een technische gegevensbank zoals het ANPR-systeem¹⁹ enkel mogelijk is volgens de modaliteiten van toegang tot de politionele gegevensbanken zoals gedefinieerd in de wet op het politieambt.

OM DEZE REDENEN,

Het Controleorgaan op de politionele informatie

nodigt de aanvrager uit om rekening te houden met bovenstaande opmerkingen.

¹⁷ Memorie van toelichting, p. 8.

¹⁸ Cf. punten 13 en 14 van het huidige advies.

¹⁹ MFO-3, Fiche C02, Deel 1.2, "Betreffende het gebruik van het ANPR en het concept 'technische gegevensbank'".

Advies goedgekeurd door het Controleorgaan op de politionele informatie op 28 maart 2024.

Voor het Controleorgaan,

De voorzitter *a.i.*,

Frank SCHUERMANS (GETEKEND)